

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi D.S. i R.S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
VI S 346/23,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 9 grudnia 2024 r.,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego
w Warszawie na rzecz skarżących kwotę 400 (czterysta) złotych
uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

[K.O.]

UZASADNIENIE

D.S. i R.S. (dalej: skarżący), wnieśli o stwierdzenie, że w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie pod sygn. akt VI S 346/23, dotyczącej rozpoznania skargi na przewlekłość przed Sądem Okręgowym w Warszawie, nastąpiła przewlekłość postępowania, naruszająca prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 1725, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość), w art. 2 ust. 1 pozwala wnieść ten środek zaskarżenia stronie w toku postępowań, których zamknięty katalog zawarty jest w art. 3 tej ustawy (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09). W katalogu tym nie uwzględniono postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, bo też i nie jest ono samodzielным postępowaniem zmierzającym do stwierdzenia przewlekłości i ewentualne zasądzenie z tego tytułu odpowiedniego odszkodowania czy zadośćuczynienia, ma charakter incydentalny względem postępowania głównego (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04).

2. Z treści skargi wniesionej przez skarżących wynika, że dotyczy ona postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, toczącego się przed Sądem Apelacyjnym, a zatem jako niedopuszczalna, podlega odrzuceniu.

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. W przedmiotowej sprawie oblige to do odpowiedniego stosowania przepisów Kodeksu postępowania cywilnego

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł jak w pkt 1 sentencji, a w pkt 2 sentencji nakazał zwrócić z urzędu skarżącym ze Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Warszawie kwotę 400 złotych tytułem pobranej opłaty sądowej od skargi, stosownie do dyspozycji art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość.

[K.O.]

[a]